

London Calling:
Tehran

لندن کالینگ:

تهران

London Calling: Tehran

July 2012

www.bandsprojects.com

Curated by

John Phillips
Liz O'Sullivan

Held by

Tarlan Rafiee
Yashar Samimi Mofakham
Bread & Salt Projects

Special thanks to

Lila Samari
Arash Azodi

Graphic Designer

Shahab Tondar

لندن کالینگ: تهران

تیر و مرداد ۱۳۹۱

به انتخاب

جان فیلپس
لیز اُ سالیوان

به کوشش

طاران رفیعی
یاشار صمیمی مفاخم

با سپاس فراوان از

لیلا سماری
آرش عسندی

طراح گرافیک

شهاب تندر

This portfolio is a response to Tarlan Rafiee and Yashar Samimi Mofakham's invitation to londonprintstudio to prepare a small exhibition for 7Samar gallery, Tehran. It is frequently said that one picture is worth a thousand words. Yet, in many ways, words and images have no equivalence, and the one can never substitute for the other. Words and images do however share one feature, they both depend on two or more parties sharing a common set of codes and references, and they are therefore both subject to the same dilemma: the presentation of things new, and unknown, is dependant on something already acknowledged and shared. Thus in presenting aspects of London through this portfolio, we hope to draw on the common experience of people in our different cities.

The portfolio's title: **London Calling: Tehran** alludes to a song (and album) by the West London Punk Rock band the Clash. The title on the album's cover is distinctively written in the colours pink and green. These colours were used by Strummer to make the poster, included in the Portfolio, at our studio for the local rock band 'the 101's, in which he sang before becoming a superstar, It is, like the portfolio itself, an authentic 'voice' from the street.

Each of the images in the portfolio seeks to reveal something particular about our city; its arterial routes; architectural and human breath; the reasons why people seek refuge here; the opulence, power and aspiration; the inequalities and conflicts, the faces of beauty in a population that speaks 300 languages, and our tame 'wild animals' that hunt junk food. We hope that collectively these images say more than their 'seventeen thousand word equivalence'.

John Phillips, Liz O'Sullivan
2012

این مجموعه پاسخی است به دعوت از استودیوی چاپ لندن از سوی طرلان رفیعی و یاشار صمیمی مفخم برای برگزاری یک نمایشگاه جمع و جور در گالری هفت ثمر تهران. بارها گفته شده که یک تصویر گویا تر از هزار کلمه است. با اینحال در بسیاری از جهات نمیتوان این دو را با هم مقایسه و توان یکی را جایگزین دیگری کرد. بهر حال آنها در یک خصوصیت با هم شریک هستند. هر دوی آنها به دویا چند سری نشانه و مرجع وابسته هستند و در نتیجه مسئله واحدی را پیش رو میگذارند و آن عبارت است از برداشتی نو و ناشناخته از چیزهای که شناخته شده و دیده شده. امیدواریم با نشان دادن لندن از طریق این مجموعه بتوانیم بخشی از زندگی مردم را در شهرهای مختلف مان نشان بدهیم.

عنوان مجموعه «لندن تهران را فرا میخواند» یا **لندن کالینگ: تهران**، اشاره ای است به ترانه و آلبومی به نام «لندن فرا میخواند» از گروه پانک راک کلش که در آن نگرانی مردم را از وضعیت موجود بیان میکرد.

عنوان آلبوم با رنگهای صورتی و سبز روی جلد آن نوشته شده است. همان رنگهایی که در پوستری که برای گروه ۱۰۱، گروهی که پیش از شهرت در آن فعالیت می کرد، در استودیو ما، استودیو پدینگتون، چاپ کرد و در این مجموعه به نمایش در خواهد آمد، استفاده شده بود.

هر اثر از این مجموعه بخشی از شهر ما را آشکار می کند. خیابانهای فرعی، معماری، نفس انسانها و اینکه چرا مردم به اینجا می آیند، فراوانی، قدرت و آرزوها، نابرابری ها، تضادها، چهره های زیبای مردمی که به سبب زبان صحبت می کنند و حیوانات وحشی که شکارشان، ته مانده غذاهای بنجل شده است. امیدواریم که این مجموعه از تصاویر، بیشتر از هزاران کلمه حرف برای گفتن داشته باشند.

جان فیلیپس و لیز اُسالووان
تابستان ۲۰۱۲

London Calling Tehran was an answer to an invitation following conversations and discussions with John Phillips and Liz O'Sullivan in April 2012. The featured collection is part of "Calling Project" which is an exchange of two portfolio/collections of artworks. The London Portfolio exhibiting in Tehran is a collection of donated works from British artists and the Tehran portfolio will be a collection of works from Iranian artists as a gift from us to them.

This project formed in a London-based Lebanese cafe, close to london-printstudio with Liz and John, speaking about everything in the world. A key part of the conversation centred on the intrigue and excellence of British and Iranian artists and the recurring focus and regret of how the media -- dependent and independent -- always seem to report two "one-sided views" of how artists approach and develop their work in response to their cultures and lives.

Therefore, "Calling Project" takes a group of artists from each nation, discrete from any orientations, and asks them to talk about their capital city as a representation of dominant culture, politics and other social aspects. The title of this exhibition was offered by John Phillips and borrowed from The Clash's famous anthem, London Calling. It was the perfect match. We hope this project opens some new windows to the intellectual communication of these two incredibly unique cultures. With our deepest appreciation to the curators of the first portfolio – London calling: Tehran - John Phillips and Liz O'Sullivan, londonprintstudio and all participant artists who took part in this project.

Tarlan Rafiee, Yashar Samimi Mofakham
July 2012

مجموعه حاضر که پاسخی بود به دعوت ما، بر اساس صحبت هایی که پیشتر با جان فیلپس و لیز اُسالیوان داشتیم، بخشی از پروژه "فراخوان" یا "کالینگ" است که طی آن دو مجموعه آثار در قالب دو پوشه تبادل میشوند. مجموعه ای که در این جا – تهران- به نمایش گذاشته میشود مجموعه آثاری است که از سوی هنرمندان انگلیسی اهدا شده و پوشه دیگر شامل آثار هنرمندان ایرانی خواهد بود که از سوی ما و ایشان، به هنرمندان انگلیسی اهدا خواهد شد.

این پروژه بر اساس گپ و گفتی در یک کافه لبنانی در لندن شکل گرفت که در خلال آن صحبت های چند ساعته که پای همه چیز در آن به میان آمد، صحبت هنرمندان دو کشور و آشنایی آنها با یکدیگر بیشتر از هر موضوعی تکرار شد و افسوس از آنکه چرا این آشنایی، بی واسطه رسانه ها - مستقل و غیر مستقل - و مستقیم از زبان خودشان میسر نشده یا برای بخشی و نسلی از این جامعه روشنفکری امکان پذیر بوده است.

هنرمندان هر دو کشور، فارغ از هر جریانی، قرار است راجع به کشور خود – پایتخت آن به نمایندگی فرهنگ، سیاست و جریان های غالب – صحبت کنند. عنوان مجموعه به پیشنهاد جان فیلپس انتخاب شد و ترانه ای که عنوان پروژه از آن وام گرفته شد، تقریباً همزمان با انتخاب ما، برای المپیک ۲۰۱۲ لندن هم انتخاب شد.

امید داریم که این پروژه دریچه ای به ارتباط روشنفکری بین این دو فرهنگ کاملاً متفاوت باز کند. با سپاس فراوان از کیوریتور های پوشه اول – لندن کالینگ: تهران – جان فیلپس و لیز اُسالیوان، استودیو چاپ لندن و همه هنرمندانی که آثارشان را به این پروژه اهدا کردند.

طرلان رفیعی و یاشار صمیمی مفخم
تابستان ۱۳۹۱

Faisal — Abdu'Allah — فیصل عبدالله

آثار فیصل عبدالله از وجوه اشتراک عکاسی، چاپ، چیدمان و هنر اجرا شکل می‌گیرد. او فارغ‌التحصیل کالج سلطنتی هنر (۱۹۹۳) و تاکنون جوایز متعددی منجمله جایزه بریتینگهام فلو، سه سالانه چاپ تالین و جایزه دسیبل آرتیست را دریافت نموده است و آثارش در سراسر جهان به نمایش در آمده. او به عنوان استاد در دانشگاه استنفورد، دانشگاه ویسکانسین و دانشگاه ایست لندن و برخی دیگر به تدریس مشغول است. عبدالله که اخیراً درجه دکتری خود را از دانشگاه لندن دریافت نموده، در حال حاضر اثر جدید خود، «هنر جابجایی» را در اسپانیا- کام گران کاناریا- به همراه معرفی کتاب «در باره هنر جابجایی» نوشته پروفسور باربارو مارتینز- روئیز با مشارکت اوکتاویو زایو به نمایش گذاشته است. آثار او توسط گالری های ماگنولیا - در کالیفرنیا - و اتوگراف ای.بی.پی- در لندن- ارائه میشود.

Faisal Abdu'Allah's work evolves from the interface of photography, printmaking and performative installations. A graduate from the Royal College of Art (1993), Abdu'Allah is the recipient of numerous awards including the Brittingham Fellow Award, Tallinn Print Triennial, Decibel Artist Award. His works have been shown across the globe and he has taught at some of the world's finest art institutions including Stanford University, University of Wisconsin and the University of East London.

A recent PhD recipient from the University of East London, Abdu'Allah is currently showcasing 'The Art of Dislocation' at the CAAM Gran Canaria, Spain with a new publication 'On the Art of Dislocation' written by Professor Barbaro Martinez-Ruiz with contributions by Octavia Zayo (Atlantica).

He is represented by Magnolia Editions, California and Autograph ABP, London.

About The Work

درباره اثر

استادیوم توسط دانیل توماس در ویو تیوب - ژوئن ۲۰۱۱ - از نمایش نمایش فیلم عبدالله **پاندول مضاعف** - به انتخاب اینویزیبل داست- عکس برداری شده که هنگام غروب در پشت صحنه استادیوم المپیک ۲۰۱۲ لندن در حال پخش بود.

Stadium is a photograph taken by Daniel Thomas at the View Tube during the June 2011 premiere of Abdu'Allah's film **Double Pendulum**, curated by Invisible Dust which took place at sun-set with the backdrop of the London 2012 Olympic Stadium.

Title Stadium - 2012

عنوان استادیوم - ۲۰۱۲

Emma-Charles

اما چارلز

اما چارلز هنرمند مقیم لندن، در زمینه عکاسی و تصویر متحرک فعالیت می‌کند. مطالعات کنونی وی عمدتاً بر روی مفهوم برخوردهای جهانی در داخل شهرها متمرکز گردیده است، در درک پیچیدگی‌های زمان در عکس و نحوه ارتباط آن با سیستم‌های ارزشی سیاسی-اجتماعی می‌باشد.

چارلز دارای فوق‌لیسانس عکاسی از کالج سلطنتی هنر و لیسانس در عکاسی مطبوعات از دانشگاه برایتون می‌باشد. او آثار خود را در برخی از فستیوال‌ها و گالری‌های انگلستان متجمله جایزه بنیاد کنستانتس فرنس -کالج سلطنتی هنر-، فستیوال فیلم تجربی ریدینگ و گالری مت رابرس در لندن نمایش داده است. هم‌چنین برنده جوایزی از کالج سلطنتی آرت برساری (۲۰۱۱-۱۲) و بنیاد کریستوفرسون است. آثار او در نشریات معتبری چون دیزد، دیجیتال کانفیوزد و پاوز منتشر شده است.

Emma Charles is a London-based artist. She works with both photography and moving image; and her current practice has become largely centred on the implications of global contact within the city. She engages with the temporal complexities of the photographic image and how this can be related to social and political value systems of time.

Charles holds an MA Photography from the Royal College of Art and a BA (Hons) in Editorial Photography from the University of Brighton. Charles has exhibited her work in a number of UK galleries and festivals, including the Constance Fairness Foundation Prize at the Royal College of Art, the Reading Experimental Film Festival in Reading and at Matt Roberts Gallery in London amongst others. She is also the recipient of a number of awards including the Royal College of Art Bursary (2011-12), and the Christopherson Foundation Grant. Her work has been published in Dazed and Confused Digital and Pause.

Title Vents - 2012
عنوان درپچه‌ها - ۲۰۱۲

16mm film transferred to DV PAL
B/W Diptych
Silent

Text by Bella Szyszkowska
Duration 7 min

فیلم ۱۶ میلی‌متری تبدیل شده به DV PAL
B/W Diptych

صامت

نویسنده متن بلا سزیشکوسکا
مدت ۷ دقیقه

The difficulty is in recognising the organic structures formed by the spores and those constructed by man on the whim of an architect.

About The Work

درباره اثر

Vents explores the architecture of the City of London in relation to power, history, time and abstraction and introduces the notion of 'spores' through a science fiction narrative to question a wider contemporary concern regarding the pervasive nature of the city via ever-expanding global contact.

Filmed on a Sunday, Vents reveals the peculiarity one experiences there, disconnected from its functional time of the working week. The urban forms of air vents and curious sculptures become a tangible material evidence of a type of abstraction of modern life in relation to economic capital and so too the political economy of time in the city is also brought into question. The film considers how notions of temporality and power are interlinked and experienced and aims to draw upon possible tensions and narratives at the fringe of what is considered 'productive time'.

ونتز به بررسی ارتباط معماری لندن با قدرت، تاریخ، زمان و انتزاع پرداخته و داستان «هاگ» را از طریق نقل قول‌های علمی تخیلی برای طرح سؤال مهم‌تری راجع به نگرانی‌های گسترده معاصر در ارتباط با ماهیت فراگیرنده شهر از طریق تماس‌های روزافزون جهانی، تعریف می‌کند.

اثر در یک روز تعطیل - یکشنبه - فیلم برداری شده و رفتارهای غیر معمول را در این روز، فارغ از درگیری‌های روزهای کاری هفته به نمایش می‌گذارد.

فرم‌های آشنای هواکش‌ها و مجسمه‌های شهری، که تبدیل به شکلی انتزاعی از نمود زندگی مدرن شهری میشوند و ارتباط مستقیم با سرمایه داری و اقتصاد سیاسی دارند، نیز به چالش کشیده میشوند. فیلم نشان می‌دهد که چگونه مفاهیم زندگی در لحظه و قدرت تنیده شده و در پی بررسی تنش‌های احتمالی و حرف و حدیث‌های حاشیه‌ای آنچه که «زمان مفید» تلقی می‌شود، می‌باشد.

Adam Dant- آدام دنت

آدام دنت که آرت نیوزپیپراو را به عنوان «طراح برجسته دنیای هنر لندن» معرفی کرده، در سال ۲۰۰۲ جایزه جرود دراوینگ و بورسیه معتبر رُم را دریافت کرده است.

طراحی های روانی و تاریخی او در گالری ها و موزه های اقصی نقاط جهان به نمایش در آمده است. آثار وی در مجموعه های عمومی بسیاری چون ویکتوریا آلبرت در لندن، موما در نیویورک، موزه هنرهای معاصر لیون، مجموعه شاهزاده ویلز و سایر مجموعه های دولتی و خصوصی نگهداری میشود.

Described by The Art Newspaper as 'The draughtsman-laureate of the London Art World' Adam Dant was awarded the Jerwood drawing prize in 2002 and is a recipient of a prestigious Rome scholarship.

His monumental narrative ink drawings have been exhibited in galleries and museums worldwide. His work is in the collections of The V&A London, MOMA, New York, Musee d'art Contemporain, Lyon, HRH the Prince of Wales and various other public, corporate and private collections.

About The Work

درباره اثر

ماده فرانسوی- طراحی با ابعاد بزرگ از نوتردام پاریس است که سُس غلیظی از پنجره های معروف آن بیرون میریزد تا اعتراضات مردمی ماه مه ۶۸ را فرو نماند. همچنین این تصویر بوسیله یکی از آژانس های تبلیغاتی برای تبلیغ سُس مایونز هم استفاده شده است. دنت راجع به اثرش می گوید،

"من دوست دارم، با زبان طنز، نشان دهم که چگونه تفکرهای سنتی کشمکش های اجتماعی و سیاسی، جای خودشان را به سُس مایونز و چیز های بی اهمیت دیگر داده اند.

امید وارم چنین استعاره عجیب و نامعقولی، مکاشفه ای بر تعاملات بدوی اجتماعی و جبران خسارات ناشی از هرچه بیشتر قدرت گرفتن فرهنگ تبلیغات و بازاریابی در دنیای امروز باشد."

French Substance- A large ink drawing shows Notre Dame De Paris extruding a thick creamy sauce from its famous stained-glass Rose window, in order to drown a May '68 style protest below. This image is also seen incorporated by an advertising agency in a mayonnaise advertisement.

Dant says of his work, "I would like to represent in my drawings, through a disarming use of humour, how traditional ideas of social and political struggles are usurped to exalt the presence of mayonnaise 'cheeze-whiz' and other disposable fripperies.

I hope in representing such a bizarre and inappropriate trope, to signal the revelation of more primal social interactions and to redress the disproportionate levels of power held by the advertising and marketing culture of today's society.

Title French Substance - 1989

عنوان ماده فرانسوی - ۱۹۸۹

Godfried Donkor

گادفرید دونکور

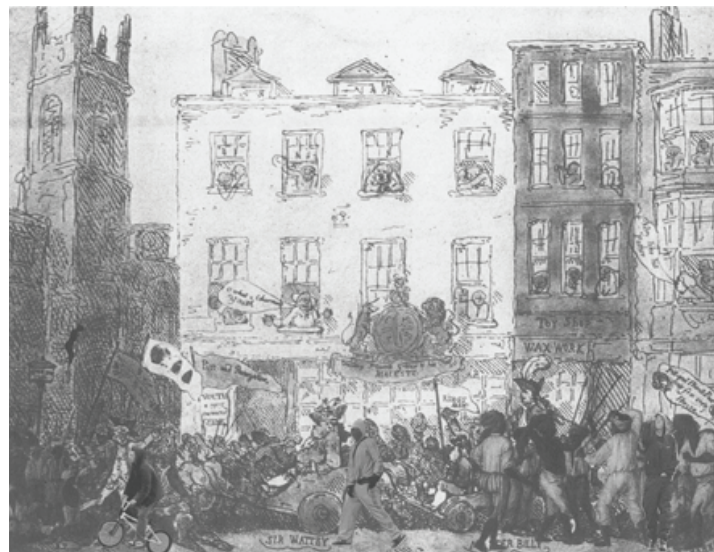
گادفرید دونکور (تولد در غنا با نام کوماسی) در سال ۱۹۷۳ به لندن نقل مکان کرد جایی که بعداً در رشته هنر و تاریخ هنر از کالج هنر سنت مارتینز (۱۹۸۹) و دانشکده مطالعات آفریقایی و شرقی (۱۹۹۵)، فوق‌لیسانس) فارغ‌التحصیل شد. آثار او عمدتاً نقاشی و کلاژ، چاپ و ویدئو میباشند. از سال ۱۹۹۵، دونکور چندین نمایشگاه انفرادی در بلژیک، فرانسه، آلمان، لهستان، غنا، سنگال، سوئد، آفریقای جنوبی، انگلستان و ایالات متحده آمریکا برگزار نموده است. وی در نمایشگاه‌های دو سالانه در سالامانکا (۲۰۰۲)، ونیز (۲۰۰۱) هاوانا (۲۰۰۰) و داکار (۱۹۹۸)، «پین‌آپ» تیت مدرن (۲۰۰۳/۴) «دور دنیا در ۸۰ روز»، ICA (۲۰۰۶) شرکت نمود. در سال ۲۰۱۰ دونکور به عنوان طراح هنری تیم فوتبال غنا از سوی لوازم ورزشی پوما انتخاب شد.

Godfried Donkor (b. Kumasi, Ghana) moved to London in 1973 where he later studied art and art history at St Martins College of Art (1989, BA Hons) and the School of Oriental and African Studies (1995, MA). Donkor paints and works in mixed media collages, printmaking, and video. Donkor has held several solo exhibitions since 1995 in Belgium, France, Germany, Poland, Ghana, Senegal, Sweden, South Africa, the UK and the USA. He featured in biennial exhibitions in Salamanca (2003), Venice (2001), Havana (2000) and Dakar (1998), "Pin Up", Tate Modern (2003/4), "Around the World in 80 days", ICA, (2006). In 2010 Donkor was selected by Puma sports to design the new and current football kit for the Ghana National Football team.

About The Work

درباره اثر The London Mob is a visual commentary on the history and cosmopolitan nature of the City of London from the 18th Century background print by Rowlandson and engravings of stick fighters from the same period from the Caribbean form the basis of the piece and suggests the beginning of London's standing as a global village and multi-cultural space.

دار و دسته لندن برداشتی تصویری از تاریخچه و ماهیت چند ملیتی شهر لندن است که با استفاده از اثر رولندسون (چاپ، قرن هجدهم) در پس زمینه اثر و حکاکی‌های چماق داران همان دوره از کاراییب می‌باشد که مبنای کار را تشکیل داده و شروع موقعیت لندن را به عنوان دهکده جهانی و فضایی چند فرهنگی مطرح می‌کند.

Title The London Mob - 2012

عنوان دار و دسته لندنی - ۲۰۱۲

David Ferry

RE* دیوید فری

دیوید فری RE در بلکپول انگلستان متولد شد و در دانشکده های هنر کمبریول و دانشکده هنرهای زیبای اسلید لندن به تحصیل پرداخت. وی در حال حاضر صاحب کرسی استادی چاپ و بوک آرت در دانشکده هنر کاردیف، دانشگاه کاردیف متروپلیتن ویز می باشد. او استادیار سابق هنرهای زیبای مدیا در دانشگاه لانک آیلند نیویورک و مدیر پیشین گروه چاپ دانشکده هنر وینچستر بود.

آخرین نمایشگاه های انفرادی او در برلین، برایتون، لندن، نیویورک، استول و پوزان برگزار شده و شرکت در بسیاری از نمایشگاه های چاپ منجمه کراکوف، سنفلدر و سه سالانه تالین را در کارنامه نمایشگاهی خود دارد. در سال ۲۰۱۰ نمایشگاه انفرادی خود با چاپ هایی در ابعاد بسیار بزرگ را در گالری سیمون فینچ / وودفینچ ربروکس در می فر لندن برگزار نمود. جایزه پولاک / کرانسر در نیویورک در سال ۲۰۰۲ به او تعلق گرفت و مدال برنز را در اولین رقابت بین المللی بوک آرت در استول در سال ۲۰۰۴ به خود اختصاص داد. آثار وی را می توان در موزه اشمولمان در آکسفورد، مؤسسه هنری شیکاگو، موزه هنر استونی، موزه هنرهای مدرن نیویورک - موما، موزه ویکتوریا آلبرت و همچنین بسیاری از مجموعه های دانشگاهی و عمومی دیگر یافت.

در سال ۲۰۰۳ موفق به دریافت کمک هزینه انجمن سلطنتی هنر برای تأسیس مرکز مطالعات چاپ کورون در کمبریج شد. در سال ۲۰۱۰ کرسی استادی دانشکده هنر و طراحی کاردیف، و عضویت دائم انجمن سلطنتی نقاش-چاپگران (RE) را بدست آورد.

* عنوانی است که هنرمند پس از عضویت دائم در انجمن سلطنتی نقاش-چاپگران انگلستان، بنا بر اجازه جورج پنجم، مجاز به استفاده و بهره بردن از مزایای این عنوان میباشد.

Title The Aquarium, Hampton Court Palace - 2011
عنوان آکواریوم، کاخ همتون - ۲۰۱۱

David Ferry RE was born in Blackpool UK, and studied at the Camberwell School of Art and the Slade School of Fine Art in London. He is currently Professor of Printmaking and Book Arts at the Cardiff School of Art, Cardiff Metropolitan University, Wales. He was Former Associate Professor of Fine Art Media, at Long Island University, New York, USA, and former Head of Printmaking at the Winchester School of Art.

Recent solo exhibitions have been held in Berlin, Brighton, London, New York, Seoul, and Poznan. He has represented the UK in many international printmaking exhibitions including the Krakow, Senefelder and Tallinn Triennials. In 2010 he held a solo exhibition of large format prints at the Woodfinch/Simon Finch Rare Books Gallery in Mayfair, London. Ferry was awarded a Pollock/Kransner Award in New York in 2002 and won the Bronze Medal at the First International Book Arts Competition in Seoul in 2004. His work can be found in the Ashmolean Museum, Oxford, The Art Institute of Chicago, The Art Museum of Estonia and the Museum of Modern Art New York, The Victoria and Albert Museum, as well as many corporate and university collections. Ferry was awarded a Fellowship of The Royal Society of Arts for his contribution in the foundation of the Curwen Print Study Centre in Cambridge where he became its first Artistic Director in 2003. In 2010 he was made Professor of Printmaking at the Cardiff School of Art and Design, and a full Fellow of the Royal Society of Painter / Printmakers (RE).

About The Work

The Aquarium, Hampton Court Palace is one of the series from 'Stately Aquariums of England' published by the National Print Gallery, London, 2011.

"آکواریوم، کاخ همتون" یکی از آثار مجموعه «آکواریوم های باشکوه لندن» ارائه شده توسط گالری ملی چاپ، لندن ۲۰۱۱ می باشد.

Satch Hoyt

ساچ هویت

ساچ هویت، هنرمند متولد لندن از مادر انگلیسی سفید پوست و پدری جامائیکایی تبار است و در حال حاضر در برلین مشغول زندگی و کار می‌باشد. او مجسمه ساز و نقاش است و همچنین به ساختن مجسمه های صدا دار و چیدمان شهرت دارد. استعاره در آثار او دلالت بر حقایق ملموس یا در یک کلام، تجربه سیاه بودن، دارد. او پیش از پرداختن به هنرهای تجسمی، آهنگ ساز و موسیقی دانی حرفه ای و موفق بود. با توجه به چنین پیش زمینه ای، هنرمند پیوند پایه تجربه های بصری خود را بر موسیقی و هنرهای شنیداری قرار داد. آثار هویت در مراکز هنری معتبری چون مؤسسه هنر معاصر در بوستون، موزه هنر بروکلین، موزه اشتترسن در نروژ، انجمن هنری ووتیمبرگیش اشتونگارت در آلمان و دو سالانه تیت لیورپول به نمایش گذاشته شده اند. هویت همچنین به همراهی گریس جونس و لوتیز بورژوا (در آثار کمتر شناخته شده هنرمند به عنوان شاعر اشعار عامیانه و خواننده) در آثار آنها پرداخته و در حال حاضر عضو گروه گرک تات بنام «شکر سوخته» می‌باشد و آلبوم جدید خود را در برلین با نام Amplitude تهیه میکند.

Satch Hoyt, born in London to a white British mother and a father of African-Jamaican ancestry, is currently living and working in Berlin. He makes sculptures and installations accompanied with sound as well as paintings and drawings. The sculptural trope in Hoyt's work addresses the facts on the ground, so to speak, of black experience. Hoyt was an accomplished professional musician/composer before embarking on a career in the visual arts. Drawing deeply on that background, the artist has made musicality and aurality a base chord of his visual practice. Hoyt's works have been shown at such venerable institutions as the Institute of Contemporary Art in Boston, Brooklyn Museum of Art, The Stenersen Museum in Norway, Württembergischer Kunstverein, Stuttgart, Germany to Tate Liverpool Biennial. Hoyt has recorded with Grace Jones and Louise Bourgeois (in her less well known activities as spoken word poet and rapper) and is currently a member of Greg Tate's band "Burnt Sugar." And is currently recording a new Album in Berlin

titled Amplitude

About The Work

درباره اثر

ریمولوژی در باره "بلینگ" یا "تصور صدای درخشش اجسام درخشنده در فرهنگ هیپ هاپ" است که به وفور، بخصوص در فرهنگ اتوموبیل بازی آفرو-کارائیبی ریشه دوانیده است. هنرمند درمورد اثر می‌گوید، «رد پای این فرهنگ موسیقایی-صوتی در تمام جمعیت پراکنده سیاهان آفریقایی دیده میشود. این گونه موسیقی، ریشه‌های عمیقی در تاریخ موسیقی جامائیکایی از جمله منتو، بلو بیت، اسکا، رگه و دوب دارد. در دهه ۹۰، پس از آنکه باب مارلی برای هر یک از اعضای گروهش یک اتوموبیل بی.ام.و خریداری کرد، این اتوموبیل محبوب ترین اتوموبیل در جامعه جامائیکایی شناخته شد که حتی در انگستان هم به ماشین "آقا سیاهه" معروف شد. ریمولوژی، در عین حالی که به اتوموبیل به عنوان یکی از عناصر تفکیک فرهنگ ها نگاه میکند، دلالت بر دنسپال (یکی از زیر مجموعه های رگه) و فرهنگ هیپ هاپ دارد. دو گونه موسیقی که نقش بسیار مهمی را در فرهنگ مردمی امروز بازی میکنند.

Rimology explores the opulence of "bling" rooted in automobile culture from an Afro Caribbean soundsystem sensibility.

Hoyt says of his work, "This sonic trajectory universally vibrates throughout the African diaspora. Firmly rooted in the history of Jamaican music such as Mento, Blue Beat, Ska, Reggae and Dub. In the 1970's the BMW became the most desired car amongst Jamaicans and was fondly referred to as Bob Marley and the Wailers after Marley purchased a BMW for each of the Wailers. It was also known in the UK as Black Man Wagon." Rimology investigates simultaneously the automobile as social signifier alongside contemporary Dancehall and hip hop, asserting that these two defining music genres are major music signifiers in present-day popular culture.

Title Rimology - 2009

عنوان ریمولوژی - ۲۰۰۹

Fraser James

فریزر جیمز

فریزر جیمز یک لندنی آفریقایی/ کارائیبی تبار می‌باشد. او بیشتر به صدایش معروف است و سالها در نقش‌های بیاد ماندنی بازی کرده است. فریزر در دانشکده موسیقی و نمایش گیلدهال لندن آموزش دیده و از زمان دانشکده اوقاتی را که در تاتر، تلویزیون یا فیلم مشغول به کار نیست به راهنمایی بازیگرهای جوان در همه مسائل مربوط به بازیگری می‌پردازد. از سال ۲۰۰۵ فریزر عمال ایجاد و رهبر 4TR بوده است. او در پاسخ به طرح مسئله گرایش جوانان سیاه پوست به خشونت و تبه کاری توسط رسانه ها، که دلیل آنرا فقدان الگوهای موفق سیاه پوست در جامعه میدانستند، این مرکز را پایه گذاری کرد.

Fraser James is a Londoner with African/ Caribbean heritage. Often recognized for his voice, he has been acting for years and has had many memorable roles. Fraser trained at London's Guildhall School of Music and Drama. Since leaving drama school, when not working in Theatre, Television or Film, he mentors young actors: Advising on all issues related to acting, working through and suggesting audition speeches for drama school applications, and on occasions successfully assisting his protégés in gaining a place.

Since 2005 Fraser has been the driving force behind 4 The Record Initiative (4TR). He developed 4TR, as a personal response to the national media debate which suggests that the absence of black role models for young people in the Black British community was one reason for the rise in violence, gang culture and low achievement amongst young black adults.

About The Work
در باره اثر

"My image of contemporary London is really very important to me and encapsulates all I love about London. Diversity in technicolour. It is my record of Underexposed -- Thirty portraits of Black British Actors photographed by Franklyn Rodgers and curated by me with the purpose of introducing Black British Artists to the London community.

I had the idea for Underexposed after listening to a talk radio phone-in where it was said again and again, that in the United Kingdom, Black role models do not exist. Underexposed was my response. Under each portrait is the name of the artist and a 'gem of knowledge' which they use in their everyday life. My gem of knowledge was 'There is no deodorant for desperation'. It launched in London in the boroughs of Southwark and Brent, at The National Portrait Gallery and London Underground in April 2008 and is still on display in Peckham where it remains graffiti free."

Fraser James

جیمز میگوید: "تصور من از لندن معاصر برای من بسیار اهمیت داشته و تمام چیزهای دوست داشتنی لندن را در بر می‌گیرد. "کمتر از حد لازم نور دیده" شامل سی پرتره از بازیگران انگلیسی سیاه پوست است که توسط فرانکلی راجر گرفته شده و توسط من با هدف معرفی هنرمندان انگلیسی سیاه به جامعه لندن طراحی شده.

ایده این اثر پس از شنیدن برنامه های رادیویی که در آن بارها و بارها گفته می‌شد که در انگلستان الگو برای سیاه پوستان وجود ندارد، به ذهن من رسید. این اثر، پاسخ من بود. زیر هر پرتره نام هنرمند و "شعار زندگی" شان که در زندگی روزمره از آن استفاده می‌کنند نوشته شده. مثلاً شعار من این بود «هیچ خوشبو کننده ای برای نا امیدی وجود ندارد». این اثر در لندن در بخش‌های ساوت وارک و برنت، در گالری پورتره ملی و مترو لندن در آوریل ۲۰۰۸ به نمایش گذاشته شد و هنوز در پکهام، در دیواری که به آثار گرافیتی اختصاص داده شده بود قرار دارد.

Title Underexposed - 2008 - Installation, Peckham High Road

عنوان کمتر از حد لازم نور دیده - ۲۰۰۸ - اینستالیشن، پکهام های رود

Tam Joseph تم جوزف

Title Spirit of the Carnival - 1989
عنوان روح کارناوال - ۱۹۸۹

جوزف راجع به اثر خود می‌گوید، «کار در استودیوی من اغلب هنگامی شکل می‌گیرد که مشغول به تدریس نیستم. من از فرایند خلق و فعالیت فیزیکی و ذهنی که در روند کار دارم لذت می‌برم. تجربه من به من ثابت کرده که محیط استودیو نقش اساسی در روند خلاقیت دارد که به من فرصت فکر کردن راجع به ایده‌های جدید را می‌دهد. مثل یک جواهرساز که تصمیم بهترین بُرش را برای یک قطعه الماس می‌گیرد، مفاهیم فیزیکی-ذهنی بارها و بارها ساخته و نابود میشوند تا زمانی که هسته مرکزی ایده شکل بگیرد. معمولاً برنامه استودیوی من شامل آماده‌سازی بوم، تهیه سه‌پایه، انتخاب چوب برای پایه مجسمه، آرماتور بندی، سمباده کاری چوب یا تیز کردن قلم‌ها و ابزارهاست. کاغذ دست ساز خودم یا گاهی هم کاغذ آماده همیشه مناسب ترین سطح و مداد بهترین وسیله ام برای کار کردن بوده است.»

Joseph says of his work, "Work in my studio is often woven into the time available when I am not teaching. I enjoy the creative process and the physical and mental activity that it engenders. My own experience has proven to me that the studio environment is an essential part of creative activity that allows me time to turn over an idea like a jewellery designer working out the best way of cutting a diamond, to build a mental physical concept which can be deconstructed and rebuilt for as long as it takes before the nucleus of the idea is manifested.

A typical day in my studio may involve priming a canvas, preparing a stretcher, stretching paper, selecting wood for a plinth, bending a wire armature, sanding down a piece of wood or sharpening my chisels and tools. Paper, hand-made by myself or purchased from a supplier has always been my favourite surface and the pencil my preferred medium."

About The Work

درباره اثر

او می‌گوید، «نکته اول راجع به خانه به دوشی: بی ثباتی در سراسر اثر من دیده می‌شود. موضوع آثار را از منابع بسیاری الهام می‌گیرم، کتاب‌هایی که خوانده‌ام یا خریده‌ام که بخوانم، فیلم‌هایی که دیده‌ام، مکالماتی که بارها شنیده‌ام، علاقه زیاد من به آثار علمی-تخیلی که همه و همه مثل گرداب، حول محوری با هسته اجتماعی، سیاسی، مذهبی و تخیلات می‌چرخند.

"Point one on a life of travel: transience is seen throughout my body of work. The subject of the works are drawn from many sources, books that I have read or bought with the intention of reading, films that I have seen, conversations overheard a generous dash of a life-long interest in science fiction, all whirling around like a maelstrom at the centre of which lies a social and political, religious, and mystical core."

Tam Joseph.

Spirit of the Carnival will be shown at the Queens Museum of Modern Art, New York, from June 2012 – January 2013.
روح کارناوال در موزه هنرهای مدرن کوئینز در نیویورک از ژوئن ۲۰۱۲ تا ژانویه ۲۰۱۳ به نمایش گذاشته خواهد شد.

Roshini Kempadoo

روشینی کمپادو

روشینی کمپادو، هنرمند مقیم لندن، عکاس، مدیا آرتیست و شخصیتی دانشگاهی است. او متولد انگلستان از پدر و مادری اهل گینه است که در دهه ۱۹۵۰ به انگلستان مهاجرت کرده بودند. روشینی، مسافری بین جزایر کارائیب و انگلستان بوده و سال‌های شکل‌گیری شخصیت خود را در جزایر کارائیب گذراند. پس از بازگشت، او روی آثار عکاسانی چون نیک هج، ویکتور برجین و مگی موری و نظریه‌پردازان فرهنگی از قبیل دیک هیدچ و فرانسوا وریژه به مطالعه پرداخت. وی در زمینه مستندسازی مسائل مربوط جوامع کارائیبی، وقایع، موضوعات حقوقی و افراد در انگلستان و جزایر کارائیب فعال بوده است. او پایه‌گذار "اوتوگراف"، انجمن عکاسان سیاه در اواخر دهه ۱۹۸۰ و عکاس مستند آژانس فرمت پیکچر (۱۹۸۳-۲۰۰۳)، تنها آژانس عکاسان زن در انگلستان بوده است. برخی از نمایشگاه‌های او: ۲۸ روز: تصور دوباره ماه سیاه، (۲۰۱۲) جوستینا ام. بارنیک گالری و جورجیا شرمان پراچکتس، تورنتو؛ نمایش شهروندی: حقوق فرهنگی در قاره آمریکا (۲۰۰۹) تکنوتئری هفتم، موزه هنر، دانشگاه ملی کلمبیا، بوگونتا؛ لیمنال: سئوالی راجع به وضعیت، قصر ریوینگتون (۲۰۰۹)، لندن؛ هنر و رستگاری در جامائیکا: ایزاک مندس بلساریو و دنیای وی، (۲۰۰۷) مرکز پیل برای هنر انگلستان، ایالات متحده آمریکا؛ و نمایشگاه مروری بر آثار روشینی کمپادو: ۱۹۹۰-۲۰۰۴، (۲۰۰۴) پتزهانگر مانور گالری، لندن. روشینی همچنین استاد مدیا پراکتیس در دانشکده هنرها و صنایع دیجیتال، دانشگاه ایست لندن می‌باشد. مقالات اخیر او شامل "دخل و تصرف در بایتهای صفحه نمایش: تفسیر نقادانه هنرهای چند رسانه‌ای" برای نشریه مدیا پراکتیس (۲۰۱۰) و "مهاجرت: مطالعه مستندات فرافرنگی" برای آلن گراسمن و آین اوبرین (۲۰۰۷).

Roshini Kempadoo is a London based photographer, Media Artist and Academic. Born in England, her Guyanese parents migrated to the UK during the 1950s. Roshini travelled between the Caribbean and England, spending her formative years in the Caribbean. On her return, she studied with photographers Nick Hedges, Victor Burgin and Maggie Murray, and cultural theorists Dick Hebdige and Françoise Vergès. She has been active in documenting Caribbean communities, events, rights issues, and individuals in the UK and the Caribbean. She was instrumental in setting up Autograph, the Association of Black Photographers in the late 1980s, and worked as a documentary photographer for Format Picture Agency (1983 – 2003), the UK's only women's agency. Recent shows include: 28 Days: Reimagining Black History Month, (2012) Justina M. Barnicke Gallery and Georgia Scherman Projects, Toronto; Staging Citizenship: Cultural Rights in the Americas (2009) 7th Encuentro, Museo de Artes, National University of Colombia, Bogotá; Liminal: A question of position (2009) Rivington Place, London; Art & Emancipation In Jamaica: Isaac Mendes Belisario And His Worlds, (2007) Yale Center for British Art, USA; and the retrospective exhibition Roshini Kempadoo work: 1990 – 2004, (2004) Pitzhanger Manor and Gallery, London. Roshini is also a Reader in Media Practice at the School of Arts and Digital Industries, University of East London. Recent articles and chapters include "Interpolating screen bytes: Critical commentary in multimedia artworks" for the Journal of Media Practice 11(1):59 – 80 (2010) and for Alan Grossman's and Áine O'Brien's (eds.) 2007 Projecting Migration: Transcultural Documentary Practice.

About The Work
درباره اثر

ECU: European Currency Unfolds was originally commissioned for the exhibition Shifting Borders at the Laing Gallery, Newcastle by curator Richard Hyton. The artwork is concerned with black (African, Asian, Caribbean and Arabic) minority communities living across Europe who have long been contributing to the social, economic and cultural fabric of the larger significant European states. It addresses how such communities are bound by the economic value and financial configuration of Europe as the predominant cheap work force. The work explores racial formation, tension and racism as it persists. This goes hand in hand with each country's history as it does with the present status of black European citizens – exploring the notion of citizenship, rights and justice.

این اثر به سفارش ریچارد هیلتون، کیوریتور نمایشگاه "جابجایی مرزها" در گالری لینینگ در نیوکاسل انجام شد. نگاه او در این اثر راجع به جوامع اقلیتی سیاه (آفریقایی، آسیایی، کارائیبی و عربی) است که در دل جوامع اکثریتی اروپایی، در سراسر آن قاره، مدت‌هاست نقش اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی مهمی را ایفا کرده اند. اثر به نحوه ارتباط این جوامع اقلیتی، به‌عنوان نیروی کار ارزان، با ارزش‌های اقتصادی و پیکر‌ساختار مالی اروپا و همچنین به صورت‌بندی نژادها، تنش‌ها و تداوم نژادپرستی می‌پردازد. آثار این مجموعه هریک اثر به تاریخچه هر کدام از کشورهای اروپایی و وضعیت فعلی اتباع سیاه در آنها و در جستجوی مفهوم شهروندی، حقوق و عدالت است.

Title ECU: European Currency Unfolds (British banknote) - 1992
عنوان ECU: ظهور وجه رایج اروپا (اسکناس انگلیسی) - ۱۹۹۲

Julia McKenzie

جولیا مکنزی

جولیا مکنزی، هنرمند و چاپگر مقیم لندن، دانش آموخته مدرسه هنر کامبرول است. تکنیک آثارش را عمدتاً طراحی با کولاز و تکه چسبانی کاغذ تشکیل میدهد. او که به طراحی و ثبت و ضبط هرآنچه در محیط اطرافش میگذرد علاقه دارد، "من به دنبال نشانه‌هایی از طبیعت هستم، هرآنچه در گوشه و کنار باغچه خودم پیدا کنم، کنار دریا و یا در سفرهای کوتاه و بلند خود. من در پی چیزهای نادیده گرفته شده، ظریف و خرد شده هستم."

Julia McKenzie is a London-based artist and printmaker who holds a BA Fine Art From Camberwell School of Art. Julia's work is primarily drawing-based layered with paper cuts and collage. Interested in drawing and recording what she can find in her immediate environment, McKenzie says "I look for the evidence of nature I can hold in my hand from my suburban garden to what I can find on my travels to the sea or the countryside. I look for the overlooked, the fragile and the broken."

About The Work

درباره اثر

او می‌گوید، «سیرک، راجع به حیات وحش لندن است. این مهاجمان طبیعت، آتلیه من را در حومه شهر محاصره کرده اند. در ژوئن با غذاخوری سوسک‌ها، روباه‌های مالک باغ‌ها و خیابان‌ها و طوطی‌های گردن قرمزی که در آسمان‌های جنوب لندن پرواز می‌کردند، روبرو میشوم. در شهر تماس با طبیعت یای طبیعی از بین می‌رود؛ این نگرانی ما نیست. اما گیاهان و حیوانات مدتها قبل از ما در اینجا زیسته‌اند و تمام اینها، حضور موقتی و وضعیت ناپایدارمان را به ما یادآوری می‌کنند. سرسختی، تحمل و دوام خصوصیتی است که می‌توانیم، اگر درست نگاه کنیم، از طبیعت اطراف خود یاد بگیریم».

"Circus celebrates London wildlife of the natural kind. From my suburban studio natural invaders surround me. In June I face being buffeted by stag beetles, foxes own the gardens and streets, ring necked parrots now patrol the South London skies. In the city it can be easy to lose touch with the natural world; it is not our concern. But plants and animals were here long before us and remind us of our transitory state, our impermanence. Tenacity, tolerance and endurance are traits we can learn by observing our natural neighbors if we look hard enough."

Julia McKenzie

Title Circus - 2012 - Giclee print on paper
عنوان سیرک - ۲۰۱۲ - چاپ دیجیتال روی کاغذ

Eileen Perrier

ایلین پریر

ایلین، فارغ التحصیل کالج سلطنتی هنر، نمایش آثارش را از سال ۱۹۹۹ به طور گسترده در گالری های معتبری چون در گالری عکاسان (لندن)، تیت (لندن)، نمایشگاه در گردش آفریقا ریمیکس در گالری های هاپوارد (لندن) و مرکز پومپیدو (پاریس) آغاز کرد. آخرین نمایش آثارش در "نمایش شهر" در مرکز هنری شیرن (فرانکفورت، آلمان) میباشد.

About The Work

دریاره اثر

هنرمند بین ۱۹۹۸ تا ۲۰۰۳، هر ساله در محل برگزاری "نمایش زیبایی و آرایش موی سیاهان" استودیو موقت عکاسی تاسیس و در طی این اتفاق از بازدید کننده ها دعوت به عکاسی پرتره میکرد. مجموعه این تصاویر، روند تغییر ذائقه را در مد و مدل موی آفریقایی-کارائیبی نشان میدهد.

A graduate of The Royal College of Art, Eileen Perrier's work has been widely exhibited since 1999, including The Photographers Gallery, (London) and Tate Britain (London, UK), the touring exhibition Africa Remix, which included the Hayward Gallery (London) and The Centre Pompidou (Paris). Perrier recently took part in Playing The City, Kunsthalle Schirn. (Frankfurt, Germany)

Between 1998 and 2003, Perrier visited the Afro Hair and Beauty Show, which took place annually in London at Alexander Palace. She would find a different location at the venue each year and set up a temporary studio in which visitors were invited to pose for their portrait. These images of individuals showcase the changing trends in African- Caribbean hair styling and fashion.

Title Afro Hair and Beauty Show - 2003

عنوان نمایش زیبایی و آرایش موی سیاهان - ۲۰۰۳

John — Phillips — جان فیلیپس

جان فیلیپس (متولد ۱۹۵۱) به تحصیل هنرهای زیبا در دانشکده هنر و طراحی شفیلد طی ۱۹۶۸-۷۲ پرداخت و در سال ۲۰۰۵ درجه دکتری خود را با عنوان اکتشاف ابعاد اجتماعی چاپ دستی اخذ نمود. او از پایه‌گذاران کارگاه چاپ پدینگتون در ۱۹۷۴ بود که بعدها به عنوان الگوی نمونه کارگاه‌های چاپ در انگلستان شناخته شد. در ۳۰ سال گذشته او این سازمان را (که اکنون استودیوی چاپ لندن نامیده می‌شود) رهبری نموده است. همچنین نقشی تأثیرگذار در زمینه توسعه پروژه‌های متعدد گروهی و اجتماعی در لندن و دیگر نقاط داشته است. به عنوان هنرمند، تجربیات هنری وی شامل نقاشی، عکاسی، طراحی، نمایشگاه گردانی و تالیف می‌باشد. آثار او در مجموعه‌های عمومی و خصوصی معتبری چون موزه ویکتوریا آلبرت و مؤسسه تاریخ اجتماعی آمستردام نگهداری می‌شود.

John Phillips, (b.1951), studied Fine Art at Sheffield School of Art and Design 1968–72 and in 2005 completed a PhD, which explores the social dimension of printmaking. In 1974 he was co-founder of Paddington Printshop, which became a model for community-based printworkshops in the UK. John has led this organisation (now londonprintstudio) for the past thirty years. He has been instrumental in developing numerous community-based projects in London and abroad. His art practice includes drawing, photography, design, curating and writing. His work is in private and public collections including Victoria and Albert Museum and the Institute of Social History in Amsterdam.

About The Work درباره اثر

این اثر از نگاه تایپوگرافی هجویه ای است بر ذات سکوی نخست رقابت که برای دست یافتن به آن بسیاری دیگر در زیر پله‌های آن لگدمال میشوند. از سوی دیگر هرگونه استفاده از رنگ‌ها، تصاویر و واژه‌های مرتبط با المپیک، در طول تابستان ۲۰۱۲ در لندن ممنوع اعلام شد. به همین دلیل اثر در دو نسخه رنگی و سیاه و سفید، پشت-به-پشت، چاپ شد تا بتواند مفاهیم را گویا تر دنبال کند.

1 Winner, typographically satirises the competitive ethos in which one individual's pole podium position is attained by squashing many others. Legislation effective in London during the summer of 2012 criminalizes the non-officially sanctioned display of words, images and colours association with the Olympic Games. The work is double printed to facilitate presentation in different contexts.

Title 1 Winner - 2012
عنوان برنده نخست - ۲۰۱۲

Jamie Reid -

جمی راید

هر چند راید عمدتاً به عنوان طراح هنری گروه سکس پیستولز و نشریه سیاسی ساب آرین و گرایشش به جنبش موقعیت‌گرایی بین‌الملل شناخته شده است، لایه‌های چندگانه آثارش بیننده را ترغیب به تجهیز به نوعی معنویت میکند. دیدگاه منحصر بفرد راید که به‌عنوان یکی از بزرگترین قداست زدایان انگلیسی تلقی می‌شود، برخی از موضوعات کلیدی زمان ما را شکل می‌دهد. او به حملات فزاینده به آزادی‌های شهری ما و فضاهای مشترک با خشم و گاه ریشخند پاسخ می‌دهد و راه‌هایی را پیش پای مخاطبش میگذارد که بتواند معنویت و بینش سیاسی خود را مجدداً سازماندهی کند. جان مارچانت راجع به راید می‌گوید، «همانا این کار شمن هاست و هنر راید مانند مشعل راهنما ما را به زمین برمی‌گرداند باشد که بتوانیم در بهبودی آن شرکت کنیم».

Although Reid is known primarily for the deployment of Situationist strategies in his iconic work for the Sex Pistols and Suburban Press, the manifold strands of his art continue that work whilst showing us other ways in which we can mobilise our energy and spirituality. Considered one of the great English iconoclasts Reid's unique vision articulates and gives form to some of the key issues of our times. He responds to the ever-increasing attacks on our civil liberties and shared common spaces with passionate anger and savage humour, and shows us ways in which we might re-organise our political and spiritual resources. John Marchant says of Reid's practice, "This is the role of the shaman and Reid's art acts like a lightning rod, returning us to the earth so that we might share the work of healing."

About The Work

درباره اثر

"Damn Them All" was produced as a commission for the Guardian in 1993, this image contains much of the charge that Reid is so well known for, only here incorporating not just a broader historical swipe against privilege than that of the Sex Pistols campaigns but also with the forceful gestures of thrown paint, creases and torn edges.

«لغت به همه آنها» به سفارش روزنامه گاردین در ۱۹۹۳ تهیه شد. این اثر شامل بسیاری از عناصری است که هنرمند همیشه به آنها پرداخته، مفاهیمی چون به چالش کشیدن سلسله مراتب قدرت و سیاست با اشارات قوی گوشه‌های پاره شده تصاویر و چین‌خورگی‌ها و پاشیدن رنگ روی آنها.

Title Damn Them All - 1993 - Newsprint collage and gouache on paper, 610mm x 520mm

عنوان لعنت به همه آنها - ۱۹۹۳ - کولاژ و گواش روی کاغذ، ۶۱۰×۵۲۰ میلی‌متری

Susan

سوزان استاک‌ول Stockwell

آثار سوزان استاک‌ول طیف گسترده‌ای را از آثار کوچک تا مجسمه‌ها و چیدمان‌های غول‌آسا در بر می‌گیرد و با مسائل اکولوژی، ژئوپولیتیک، نقشه‌برداری، بازرگانی و تجارت جهانی مرتبط می‌باشند. او در آثارش از تمامی محصولات مصرفی، صنعتی و یکبار مصرف رایج در زندگی روزمره بهره می‌برد که حاصل آن آثار بی‌نظیر اوست. او که دانش آموخته کالج سلطنتی هنر (۱۹۹۳) است، آثارش تا کنون در گالری‌ها و موزه‌های معتبری چون موزه ویکتوریا آلبرت (لندن)، موزه کاتونا (نیویورک) و موزه ملی چین (پکن) به نمایش گذاشته شده‌اند. او همچنین برنده بورسیه‌ها، هدایا و کمیسیون‌هایی از قبیل کمک هزینه هنرمندان تایوانی-انگلیسی و جایزه شورای تحقیقات علوم انسانی و هنر است. تدریس و شرکت در پروژه‌های آموزشی در اروپا، آمریکا، استرالیا و آسیا بخش دیگری از فعالیت او بشمار میرود.

Susan Stockwell's work takes many forms from small intricate studies to large-scale installations and sculpture. She is concerned with issues of ecology, geo-politics, mapping, trade and global commerce. She draws on the everyday domestic and industrial, disposable products that pervade our lives. These materials are manipulated and transformed into works of art that are extraordinary. Attaining her MA from the Royal College of Art in 1993, she exhibits in galleries and museums all over the world, including the Victoria and Albert Museum, London, The Katonah Museum, New York and The National Museum of China, Beijing. She has been awarded scholarships, grants and commissions such as a Visiting Arts Taiwan-England Artists Fellowship, an Arts and Humanities Research Council Grant. She has taught extensively and taken part in residencies and projects in Europe, America, Australia and Asia.

About The Work در باره اثر

او می‌گوید، «این اثر براساس نقشه قدیمی خطوط اتوبوسرانی جنوب لندن است، جایی که من در آنجا زندگی و کار می‌کنم، محدوده سفرهای روزانه و خاطراتم. شرح حال من است، با این وجود جهانی و آشنا است. این خطوط قرمز، به سان شریان‌ها و رگ‌های داخل بدن انسان خصوصی و هم عمومی هستند».

"Red Road Arteries is based on an old bus map of South London where I live and work, relating to my daily journeys and personal memories – it's my history, yet also universal and recognisable. The road arteries refer to the inside of the human body, our veins and arteries as well as road maps, so are both private and public."

Susan Stockwell

Title Red Road Arteries - 2012

عنوان مسیر های قرمز - ۲۰۱۲

Joe Strummer

جو استرومر

b. 1952 d. 2002
(۱۹۵۲ تا ۲۰۰۲)

جان گراهام ملور در ترکیه (آنکارا، ۱۹۵۲)، در زمانی که پدرش در آنجا به‌عنوان دیپلمات مشغول کار بود، متولد شد. او علاقه اش به موسیقی را در دوران مدرسه در لندن کشف کرد و با نام هنری وودی خواننده اصلی "گروه ۱۰۱" بود. با تغییر نام خود به جو استرومر در جایگاه سرپرست و شاعر گروه «Clash» قرار گرفت که پرطرفدارترین، پرروام‌ترین و مهمترین گروه پانک راک انگلیسی در ۱۹۷۶ بود.

"The Clash in London" آنها که توسط سی.بی.اس منتشر شد، در سال ۱۹۷۷ از طرف مجله رولینگ استون عنوان "بهترین آلبوم موسیقی پانک" را دریافت کرد. ترانه‌های آنها عموماً اعتراضی بود به فساد اجتماعی، بیکاری و نژادپرستی. استرومر، خود در لیگ ضد نازی و مبارزات ضد نژادپرستی فعالیت داشت.

"London Calling" که در سال ۱۹۷۹ در انگلستان و در سال ۱۹۸۰ در آمریکا منتشر شد، به‌عنوان یکی از بهترین آلبوم‌های گروه شناخته شد که مجله رولینگ استون آن را بهترین آلبوم دهه ۱۹۸۰ نامید.

John Graham Mellor was born in Ankara, Turkey, in 1952, while his father was there working as a diplomat. However, it wasn't until his boarding school days in London that he discovered a love for music. He began busking on the streets, under his newly adopted stage name - Woody and was lead singer for West London Squatter's band The 101's. Changing his name to Joe Strummer he became front man, writer and motive force in 'The Clash', considered the most influential, expansive and enduring band to come out of the British 1976 punk rock explosion, Joe carved his legend in bold and graphic style. Signed to CBS Records, the band recorded 'The Clash in London' and, in 1977, Rolling Stone magazine called it the "definitive punk album". Their songs tackled social decay, unemployment, and racism. Strummer himself was involved with the Anti-Nazi league and Rock Against Racism campaigns. 'London Calling', which was released in the UK in 1979 and the US in 1980 is remembered as one of the band's best albums, with Rolling Stone magazine naming it the best album of the 1980s.

About The Work

درباره اثر

The 101's Rave On was made as a screen print poster by Joe at Paddington Printshop (later londonprintstudio) in 1975 to promote the Rock and Roll Band The 101's. The Song from which this portfolio draws its title: London Calling, written by Joe Strummer and Mike Jones, is emblematic of the enduring Punk spirit of rebellious DIY that attained a global following, and the use of green and pink was subsequently echoed in the graphics of the London Calling album cover.

جنون ۱۰۱، پوستر گروه ۱۰۱، با تکنیک سریگرافی به طراحی استرومر در کارگاه چاپ پدینگتون (بعدها استودیو چاپ لندن) در سال ۱۹۷۵ چاپ شد. آهنگی که این مجموعه آثار نامش را از آن وام گرفته، "London Calling" (لندن فرا میخواند) نام دارد که توسط جو استرومر و مایک جونز نوشته شده، استمرار روح سرکش فرهنگ پانک بود که بصورت فرهنگی فراگیر در جهان تکثیر شد. بعد ها استفاده از رنگ های سبز و صورتی این پوستر در طراحی جلد آلبوم London Calling بکار گرفته شد.

Title The 101's Rave On - 1975

عنوان جنون ۱۰۱ - ۱۹۷۵

میتیلی توندرمپیلای Thevendrampillai

Mythili Thevendrampillai has freelanced as an artist and consultant since gaining a MA Fine Art in 2002 from The University of East London. She has facilitated creative projects with the Asian Foundation of Philanthropy on the Millennium development goals and delivered art therapy workshops to schools in India. In 2010 Thevendrampillai was an Elephant Parade artist and in the same year had her first solo exhibition at the London Print Studio. She participated in the Big Egg Hunt in 2012 where her painted fibreglass egg was exhibited in Covent Garden before going to auction.

از زمان دریافت مدرک فوق‌لیسانس هنرهای زیبا (۲۰۰۲) از دانشگاه ایست لندن به‌عنوان مشاور هنری و هنرمند مشغول به‌کار بوده است. توندرمپیلای پروژه‌های هنری متعددی را به همراه بنیاد آسیایی یشردوستی با هدف توسعه در هزاره سوم انجام داده و همچنین کارگاه‌های هنر درمانی برای مدارس هند برگزار کرده است. در سال ۲۰۱۰ او از جمله هنرمندان شرکت کننده در رژه فیل ها بود و در همان سال اولین نمایشگاه انفرادی خود را در استودیوی چاپ لندن برگزار کرد. در سال ۲۰۱۲ در بیگ اگ هانت شرکت و اثر او - تخم مرغ فایبرگلاس رنگ شده- که در کاونت گاردن به نمایش گذاشته شده بود، در همان حراجی، به مزایده گذاشته شد.

About The Work

درباره اثر

"CCTV is a screenprint I produced while working on "projects" which focused on gang culture and rehabilitating young offenders. During this time it was interesting that some teenagers did not find surveillance cameras a deterrent when participating in crimes but considered themselves notorious to be captured on film. Others were extremely paranoid that they were constantly being watched. CCTV aims to question whether "big brother's" eyes enabled protection or encouraged unease and aggravation."

Mythili Thevendrampillai

او می‌گوید، "CCTV (دوربین های امنیتی مدار بسته) یک اثر سریگرافی است که هنگام کار روی «پروژه‌ها» که متمرکز بر فرهنگ دارودسته بازی و بازپروری مجرمین جوان بود تولید کردم. جالب این جاست که برخی از آن نوجوانان دوربین‌های امنیتی را به هنگام ارتکاب جرم نه تنها به‌عنوان عامل بازدارنده قلمداد نمی‌کردند، بلکه آنرا وسیله ای برای مطرح شدن خود میدانستند و بعضی دیگر نسبت به "پیوسته تحت نظر بودن" احساس شدید ناراحتی میکردند. هدف CCTV مطرح کردن این سؤال است که آیا چشم "برادر بزرگ" باعث برقراری امنیت شده یا اینکه خود سبب ناآرامی و تشدید معضلات است."

Title CCTV - 2008 - Silk screen print on paper

عنوان CCTV - ۲۰۰۸ - سریگرافی روی کاغذ

Stella— Whalley —استلا والی

تجربیات هنری استلا والی، طیف گسترده ای از طراحی، چاپ، سوزن دوزی ماشینی، عکاسی و اخیراً صدا/ویدئو/انیمیشن را شامل میشود. مطالعاتش را جایی بین فمینیسم و تئوری دگرپاشی – فهم خویشتن و مفهوم دیگری – و بخصوص مرز بین بودن و بایستن قرار داده است. او با استفاده از ارجاعاتی به تاریخ هنر و فرهنگ معاصر، با قرار دادن خود به عنوان قهرمان داستان، شکلی جدید به آنها میدهد. آثارش در پی این نکته هستند که نشان دهند جنسیت، چگونه تحت تأثیر فرهنگ شکل گرفته و خویشتن و ارتباط ما را با دنیای پیرامون میسازد. او در حال حاضر به عنوان استاد و پژوهشگر هنر و همچنین مدیر گروه چاپ دانشگاه باکینگهام شایر انگلستان مشغول به کار بوده و آثار او در اقصی نقاط جهان به نمایش درآمده است.

Stella Whalley's art practice is dedicated to the exploration of drawing, printmaking, digital embroidery and photography and more recently sound /video /animation. She has built up a practice which is floating somewhere in a space between feminist and queer theory – the understanding of 'self' and the notions of 'the other', and is particularly preoccupied with 'liminality' both in terms of 'place' and 'beings'. Taking references from history of art and contemporary culture she reformulates them by using herself as the protagonist. The works investigate how gender is culturally constructed and uncovers a rich source of insights into the self and our relationship to the world. Her work has developed and refined an individual approach over the course of numerous exhibitions and residencies.

"For my recent embroideries I was using a wide range of fragmented imagery from photos, newspaper-cuttings, drawings and distorted text, of disconnected ways of personal stories mixed with historical and contemporary events of brutal human behaviour and disaster. The work's execution and composition, from the process of scanning and digitalizing, cropping and framing, to the drawing and embroidering, also reflects this myriad of disconnected stories and events. The series of the London Riot drawings, made in the summer of 2011, are part of this process, referencing the current political climate at the time in London where I live and work. These images may end up as embroidered pieces, playing with the contrast of subject matter to the beautifully crafted process of embroidery with an array of coloured silks."

Stella Whalley

About The Work

درباره اثر

او می گوید "برای سوزندوزی های اخیرم، استفاده گسترده ای از تکه های عکس، روزنامه، طراحی و چرکنویس های راجع به روابط زندگی افراد و تاریخ و حوادث ناخوشایند و رفتارهای ددمنشانه معاصر انسان داشتم. اثر، از ابتدای شکل گیری تا اتمام آن - از اسکن تصاویر، کار دیجیتال روی آن، بُرش و اصلاح آن تا طراحی نهایی و سوزندوزی - هم بازگوی همین داستانها و اتفاقات نا تمام بود.

مجموعه بلبشوی لندن که در تابستان ۲۰۱۱ انجام شد و اشاره به جو سیاسی لندن، جایی که من در آن زندگی و کار میکنم، بخشی از همین روند بود. این تصاویر ممکن است با دستکاری کنتراست و تصحیح رنگ، در نهایت سوزن دوزی شوند.

Title Sizing-Up - 2011

عنوان اندازه کردن - ۲۰۱۱

Supported by
با حمایت

Bread & Salt
Curatorial Projects,
Archives & Collection

londonprintstudio

